

вѣкъ, когато живота на тѣзи полунезависими планинци бързо се промѣнилъ. Тѣ почнали да се дигатъ и бунтуватъ противъ турцитѣ. Обаче на 1659 год. българитѣ въ Чепинско били набързо потурчени. Ето какъ е станало това. Презъ 1659 год. *Султанъ Мохамедъ IV* се готвѣлъ за война съ венецианцитѣ; въ сжщата тази година имало гладъ по Родопския край. Шестъ паши тръгнали отъ Пловдивъ презъ Пещера за Македония, а великия везиръ Мехмедъ Кюпрюлю нахѣлталъ съ много еничери въ Чепино, настанилъ се до с. Костандово, повикалъ при себе си всичкитѣ попове и кметове, оковалъ ги съ вериги и имъ викналъ:

— „Бре непокорници!“ Васъ падишаха милува, та не плащате тежки данъци, а само кога трѣбва помагате на нашитѣ войски и ние ви милуваме като наши еничери, а вие сте искали да дигате глава срещу вашия царъ!“

Тогава банъ Велю и протопопъ Константинъ му отговорили:

— „Честити везиро! Нашитѣ момчета доскоро се биха заедно съ царскитѣ войски по Тунисъ, по Триполи и Египетъ. Че що видѣхте грозно отъ насъ?“

Но везира казалъ:

— „Вие лъжете. Мене ми обади владиката (въ Филибе) Пловдивския иитрополитъ Гавраилъ.

Той намъ не заповѣда, отговорили Чепинци. Защото не му даваме пари, той ни клевети.

Тогава пашата казалъ сърдито:

— Нали сте и вие гяури, оти да не давате! Ето че сте непокорни.

И заповѣдалъ на еничеритѣ да ги изколятъ всичкитѣ. Тогава нѣкой си Кара Имамъ Халилъ